

Feltrapport fra rejsen til Nordøstgrønland 1999

Sandodden anno 1999.

Indledning

Nanok ledelse kan med tilfredshed se tilbage på sommeren 1999, idet det lykkedes for os at gennemføre størsteparten af de mål, vi havde sat os:

Planen for sommeren 1999 var således:

1. at renovere station Germaniahavn på Sabine Ø og foretage feltundersøgelse af historisk interessante lokaliteter i området.
2. at tilse kulturhistorisk samling på Sandodden ved Daneborg og aftale dennes fremtidige placering.
3. at renovere station Hoelsbu i Moskusoksefjord.
4. at renovere station Myggbukta.
5. om muligt at besøge Alabamabus på Shannon Ø og herunder anlægge bane for STOL-fly.

Det lykkedes at gennemføre planens pkt. 1 til 4, og hermed føje yderligere 3 stationer til den liste af huse, som Nanok har renoveret siden 1991.

Årets vellykkede resultat skyldes flere gunstige omstændigheder:

For det første var vejret udmærket i hele perioden, dvs. fra 23. juli til 18. august. Der var mange dage med fint, stille solskinsvejr - ideelt for såvel transport som udendørsarbejde.

Isforholdene var i det store hele også tilfredsstillende, omend isen ved Mestersvig og nær Sabine Ø dog lagde hindringer i vejen for sejlads her indtil ca. 1. august.

Det viste sig endvidere nyttigt, at en Nanok-mand et stykke tid i forvejen rejste til Mestervig for at forberede sæsonens arbejde.

Sidst, men ikke mindst, foregik planlægning og logistik i et meget nært og konstruktivt samarbejde med de lokale myndigheder, herunder Patruljetjenesten Nord- og Nordøstgrønland, Slædepatruljen Sirius, Forsvarets Vagt Mestersvig samt Dansk Polarcenters logistikgruppe i Mestersvig.

Oprindelig var det kun planlagt at sende to Nanok-hold afsted; men da det gennem flere år har været Nanoks ønske, at den gamle norske hovedstation, Myggbukta, kunne blive renoveret af et Nanok-hold med rent norsk mandskab, og da der i foråret pludselig viste sig mulighed for dette, blev planerne hurtigt revideret. Det er således en særlig glæde for Nanok, at dette ønske nu har kunnet realiseres.

Vi er glade og også lidt stolte over, at det nu for 9. år i træk er lykkedes at sende Nanok'ere til Nordøstgrønland for - på frivillig og ulønnet basis - at vedligeholde kystens gamle bygninger, der ikke blot har kulturhistorisk værdi, men også er til fortsat glæde og gavn for rejsende i Nordøstgrønland.

På Nanoks vegne

Peter Schmidt Mikkelsen

Nanok hold 1: SANDODDEN - GERMANIAHAVN

Efter ankomsten den 24. juli med C-130 til Mestersvig (MVG) kunne vi som planlagt næste aften fortsætte til Daneborg (DNB) med Twin-Otter (TWO).

Vi ankom i flot solskin og skyfri himmel, og fik en meget venlig modtagelse af Sirius-folk og andre gode venner. For os alle fire - Magnus, Claus (Tavse), Hasse og Peter - var det et dejligt gensyn med Daneborg og Sirius, vel ikke mindst for de tre sidstnævnte af os, der som tidligere Sirius-mænd engang har haft dette sted som vort eget hjem. Det var en stor oplevelse at se, hvor flot og velfungerende Daneborg er, og genopleve den fantastiske ånd af teamwork og hektisk virksomhed, der fortsat præger patruljen.

Vi indkvarterede os i Sandodden, og efter at have truffet aftale med Sirius om tidspunkt for assistance til den videre transport til vort endelige mål - Germaniahavn station på Sabine Ø - kunne vi bruge de tre følgende dage til at gøre vor udrustning og byggematerialer klar, til oprydning, optælling og reorganisering af Sandodden, samt til at vurdere og beslutte den fremtidige placering af en historisk samling, som det er planen at indrette i år 2000 i forbindelse med Sandodden.

Hotel Karina, hvor der skal indrettes en historisk samling. Sandodden ses i baggrunden til venstre.

Sirius har igennem de seneste år gennemført en omfattende ny- og udbygning af Daneborg. Dette har givet patruljen rigelig, ny opmagasineringsplads og derved gjort det muligt nu at overlade hytterne Sorte Skur og Hotel Karina - der ligger nært placeret Sandodden og Skindskuret - til Nanok. Set i forhold til det forventede omfang af den nævnte kulturhistoriske samling var det helt naturligt at vælge Hotel Karina - det største hus efter Sandodden - til placering af denne.

Sandodden tænkes derimod i videst mulig omfang frigjort for "løsøre", og skal fremover i stedet stå klar til indkvartering og base for Nanoks sommeraktiviteter i Nordområdet, samt for andre forbirejsende, der her vil kunne få et realistisk indtryk af, hvordan det har været at bo i en rigtig fangststation.

Den 29. juli blev Sirius' motorbåd "Lone" lastet til rælingen med byggematerialer, og med Siriusfup Martin som bådfører - samt Hans-Ole og Mikkel som besætning - sejlede vi nordover med kurs mod Germaniahavn. Det var flot solskinsvejr, og vi nåede uden besværligheder op til Kap Wynn. Men her - blot få kilometer fra målet - blev den videre færd imidlertid stoppet pga. en bræmme af sammenpresset is i Claveringstrædet. Trods ihærdig søgen efter en vej gennem isen og rekognoscering fra Kap Wynn fjeldet, måtte vi sande, at vejen var spærret og derfor returnere til Daneborg og læsse af igen.

Medens vi afventede ny mulighed for at nå Germaniahavn, kunne vi fortsætte arbejdet i Sandodden og tilhørende huse. Der blev herunder lavet hylder til Skindskuret og til Sandodden, samt svejset nyt pap på Sorte Skur. Desuden kunne vi stille vor arbejdskraft til rådighed for Sirius, og herunder hjælpe med at røgte de fiskegarn, som patruljen havde sat ud for Daneborg. Fiskene gik villigt i nettene, og i løbet af et par dage havde vi fanget 130 flotte fjeldørreder.

Den 31. juli ankom så årets forsyningsskib, "Kista Arctica", og her blev der også lejlighed for os til at supplere Sirius og hjælpe til under lossemik'en.

Efter sammenligning med et gammelt fotografi fik Sandodden monteret sin flagstang på præcis samme sted som i fordums tid.

Skibet blev fortøjet ud for Sandodden, og dette billede mindede i høj grad om et gammelt fotografi fra 1937, hvor sælfangeren "Quest" lå opankret omtrent samme sted. Af dette foto fremgik det, at Sandodden dengang havde en flagstang på gavlen. Hvornår flagstangen er forsvundet vides ikke, men det førte til en spontan ide om at reetablere den, og snart vejede Dannebrog atter over Sandodden på en provisorisk flagstang. Med hensyn til flagning i øvrigt, har Grønlands Hjemmestyre venligst sponsoreret grønlandske flag til Nanok, og disse anvendes nu i forbindelse med vort arbejde i "felten".

Den 3. august viste der sig mulighed for at gennemføre en isrekognoscering til Germaniahavn med helikopteren fra "Kista Arctica". Det var en særdeles nyttig flyvning, idet vi nu fik bekræftet, at blæst og strøm i den mellemliggende tid havde åbnet isen for sejlads helt op til Germaniahavn. Vi fik samtidig et meget nyttigt indtryk af husets tilstand og hvilke opgaver, der ventede os der.

Den 5. august lykkedes den omsider ved hjælp af Sirius m/b "Dorthe" og fupperne Niels, Sven og Henrik at nå Germaniahavn. Materialer og udrustning blev losset, og vi kunne nu tage fat på næste opgave.

Germaniahavns tilstand var ikke håbløs, men dog særdeles dårlig - huset drev af fugt og stank af mug. Kombinationen af en uheldig indvendig loftkonstruktion og et utæt tag har i flere årtier gjort huset nærmest uanvendelig pga. fugt. Med de nu kun 6 dage vi havde til råde for restaureringen, gik vor indsats målrettet på at gøre taget 100 % i orden, således at huset blev tæt og brugbart, hvorimod vi måtte overlade finpudsningen til efterfølgende Nanok-hold.

Takket være godt vejr lykkedes dette, og da vi definitivt forlod Germaniahavn den 13. august, havde huset fået en ny, ekstra tagbeklædning over det reparerede bræddetag af krydsfinerplader og yderst en hel ny tagpapbeklædning. Papbeklædningen på husets sider var også repareret. Indvendigt var det fugtvædede loft af masonitplader og rådne brædder fjernet. Vægge og gulve vasket af for mug og snavs. Ny Morsø-brændeovn installeret og huset tørret ud.

Helikopterrekognosceringen til Germaniahavn viste, at der var store, åbne huller i taget. Indenfor drev fugten nedad væggene.

Det gamle rådne træ fra tag og loft afbrændes. Rådne brædder udskiftes og taget gøres tæt med krydsfinerplader.

Allerede den 10. august fik vi bekræftet husets tæthed under et blæsevejr, der efterlod sig 5-10 cm sne, men kun udenfor huset.

Det er vor opfattelse, at Germaniahavn nu er blevet et godt og funktionelt hus. Opgaven for et kommende Nanok-hold ligger i udskiftning af pap på husets sider (den nødvendige pap er nu til stede) samt evt. reparation/udskiftning af det inderste rums gulv, der er råddent, og kun nødtørftigt udbedret med to tiloversblevne krydsfinerplader.

Under opholdet på Germaniahavn havde vi et alvorligt uheld, som heldigvis endte godt. Under pålægning af tagpap kom Tavse til at skære sig i håndleddet med en hobbykniv.

Såret var så dybt, at det var nødvendigt for os at få supplerende lægemidler.

Dette lod sig heldigvis hurtigt gøre via radiokontakt med Mestersvig, hvor Poul hurtigt og professionelt pakkede de nødvendige midler i en tønde, der få timer senere blev droppet fra en TWO på vej fra MVG til Zackenberg. Såret blev lukket med 4 sting, og patienten var fuld kampklar allerede næste dag.

En ny brændeovn er sat til erstatning for den gamle ubrugelige. Ovnens lov at køre på fuld tryk, så huset blev tørret godt ud. Den gamle loftsbeklædning er revet ned, så bjælkerne nu er synlige. Gulv og vægge er vasket af for mug og snavs.

Så kan Germaniahavn bruges igen, og vi nåede det lige inden vinteren, som startede den 10. august. Fra venstre Hasse, Magnus, Claus og Peter.

Planer om at besøge og registrere kulturhistorisk, interessante lokaliteter i Sabine Ø området blev desværre stærkt reduceret både pga. reduceret tid og isforhold. Det var således hverken mulig at nå til Alabamahus eller Bass Rock.

Vi formåede dog at undersøge Germaniahavnområdet, herunder også finde og markere en ca. 180 m lang, udmærket STOL-bane. Den findes på GPS-position: 74°32'228"N 018°50'967"E - 74°32'418"N, 018°51'202"E på et fladt, tørt areal inderst i Germania Havn, og er markeret vha. 4 rødmalede sten.

Den 12. august lykkedes det at nå Hansa Bugt og aflægge den gamle tyske station fra Anden Verdenskrig et kort besøg. Her - som senere - viste det sig en kolossal fordel, at vi havde valgt at medbringe kajaker til transport i lokalområdet. De kunne netop passere imellem den tætte drivis, ofte helt inde i det ganske smalle landvand, hvor hverken motor- eller gummibåd ville have kunnet komme frem.

Fra tilbageturen fra Germaniahavn til Sandodden. Det var en stor fordel, at vi havde valgt at medbringe kajak. På hele strækningen mellem Dronning Augustadalen og Kap Berghaus lå isen ganske tæt og helt op til land.

Den 13. august begyndte vi returrejsen til Daneborg. Via teltpladser ved Dr. Augusta Dal og Kap Borlase Warren ankom vi til Sandodden om aftenen den 15. august. Også på denne strækning viste kajakerne sig som et perfekt transportmiddel. Isen var atter presset tæt op imod land, og kun to steder måtte vi bære kajakerne over strækninger på ca. 100 m.

I forbindelse med turen havde vi foruden flere lokaliteter i Germaniahavnområdet besøgt og vha. GPS præcist stedfæstet følgende lokaliteter: Hansa Bugt hytten, Ingrid Havn, Hansa Bugt ruinerne, Kopperneshuset, Gåsneshuset, Liavåg, Augusta Dal hytten,

Hermannsbu, Borlase Warren hytten, Valdemarshåb, Borganes, Hap Herschell, Grønlænderhuset, Kap Berghaus hytten.

Kap Herschell stationen i sommeren 1999. Huset er i fremskredent forfald, og en snarlig, omfattende restaurering er påkrævet, hvis stationen skal bevares.

Den 18. august strøg vi flaget på Sandodden, og fløj med TWO via Ella Ø til Mestersvig, hvorfra vi returnerede til Danmark den 19. - 20. august via Keflavik.

Vi siger hjertelig tak til fupper og andet godtfolk på Daneborg og i Mestersvig for en rigtig god sommer!

Claus "Tavse" Birkbøll Hasse Nielsen Magnus Elander Peter Schmidt Mikkelsen

Nanok hold 2: HOELSBU

Jannik og Niels afrejste den 24. juli med C-130 fra Værløse til Mestersvig. Wagn var rejst op 3 uger tidligere - for at virke som "handyman" på Mestersvig. Vi blev indkvarteret på "Grand Hotel", hvor Wagn indtil da havde boet alene.

Da vi ankom var isen desværre endnu ikke gået i Kong Oscar Fjord, så sejlads med "Agsut" var indtil videre umulig. Vi foretog hver dag isrekognosceringer fra land, og ellers gjorde vi os nyttige, hvor vi kunne. Efter en god uges tid så det ud til at lysne lidt på issituationen. Mestersvig-folkene fik søsat deres nye gummibåd og tog os med på en rekognoscering et stykke ind i fjorden. Der var stadig meget is, men med lidt forsigtighed så det ud til at kunne gå. Vi besluttede derfor, at få søsat vores skib næste morgen. Det lykkedes - med stor hjælp fra Mestersvig folkene - med Dan bag rattet på gummigeden. Derefter lastede vi Agsut med tagpap, gasflasker, proviant m.m.

Hoelsbu-holdet anvendte m/b "Agsut" til transporten fra og til Mestersvig. Her besøges Blomsterbugten.

Afsejlede 1. august kl. 13.00 mod Kap Peterséns, hvor vi ankom kl. 16.30. Der skulle vi afhente værktøj og andet grej, vi havde efterladt sidste år. Stor gensynsglæde! Stationen er stadig i meget fin stand. Efter lidt aftensmad sejlede vi videre mod Ella Ø. Beså undervejs Kongeborghytten. Måtte opgive Nordborghytten pga. meget is. Ankom Ella Ø tidligt mandag morgen. Her fik vi en fyrstelig modtagelse - med stort morgenbord i "Pynten". Blev tilbudt overnatning i "Ørnereden", hvilket vi takkede ja til, da vi skulle have foretaget en mindre rorreparation. Agsut blev sat op på stranden ved højvande. Reparationen udført ved lavvande - og skibet atter søsat ved næste højvande.

Derefter afgang mod Hoelsbu via Strindberg, hvor vi landsatte Helle og Tommy ved Nordfjordhuset. Her tog vi en overnatning - efter indtagelse af et formidabelt laksemåltid først på natten. Onsdag formiddag gik det videre mod Moskusoksefjord og Hoelsbu i meget flot vejr over Nordfjord. Strålende sol og spejlblankt vand - med Waltershausen Gletscher om bagbord.

Den 4. august kl. 13.00 kastede vi anker ud for Hoelsbu. På den samme dato 69 år tidligere havde det gode skib "Veslekari" ankret her for at landsætte John Giæver og Otto Johnsen med materialer til opførelse af fangststationen.

Ved ankomsten blev vi mødt af depotudlægningsholdet fra Ella Ø i m/b "Ulla". Meget heldigt for os! Ikke blot lossede de alt vores gods med deres gummibåd, men de slæbte også det hele fra stranden op over skrænten til stationen. Stor hjælp for os ældre mennesker! Efter at have sagt farvel til Sirius-folkene indrettede vi os i huset - og var ude for at sondere lidt i omegnen. Vi måtte straks konstatere, at det ville være en håbløs opgave at rette op på det skæve hus - på trods af den medbragte donkraft. Vi ændrede derfor lidt på køjer og bord i stuen, så de blev nogenlunde vandrette.

Jannik på taget af Hoelsbu. Specielt taget på nordsiden trængte voldsomt til reparation.

Vi havde fået oplyst, at taget på Sirius' depotrum var utæt. Derfor koncentrerede vi os først om stationens nordside. Den viste sig at være i dårligere stand end først antaget. Tagbrædderne på hovedhusets nordside var mange steder mørnet/rådnet væk. Da vi ingen brædder havde, besluttede vi at ofre et gammelt skindhus, som lå ca. 200 meter nord for stationen. Huset var ikke meget værd, men brædderne var i rimelig god stand. Spærene på hovedhuset blev forstærket og nye tagbrædder sømmet på. Derefter nyt underpap - og til slut overpap svejset på. Yderbeklædningen på hovedhusets nordside blev repareret, da den

var delvis rådden. Tørvemur gravet op og tagpap ført ned til bunden af huset. Endvidere er der lagt nyt under- og overpap på depotrum, bad, kulrum og værksted. I værkstedet er taget blevet forstærket med en 4 x 4 bjælke, som vi tog fra et gammelt trædbur.

Før!

Meget senere!

Hoelsbu er igen blevet en flot station, der kan danne ramme om mange gode og hyggelige ophold for Sirius-fupper og andet godtfolk, som måtte komme forbi! Fra venstre: Jannik, Wagn og Niels.

Vi har også ledt efter Knut Brandals grav. Desværre uden resultat! Knut Brandal døde på Hoelsbu i 1933, og blev begravet ved et elvleje 600 - 1000 meter vest for stationen. Det er vores overbevisning, at graven må være skyllet i fjorden under et voldsomt forårstøbrud.

I begyndelsen af vort ophold på Hoelsbu havde vi lidt problemer med vandforsyningen. Vandet i en lille bæk øst for stationen var meget grumset og fyldt med myggelarver. Efter nogle dage strandede der heldigvis nogle isskoser nedenfor huset. Vi fik slæbt en del af dem op over højvandsmærket - og de gav os fint vand resten af tiden.

Den 14. august var det tid at sejle retur mod Mestersvig. På vejen sydover besøgte vi følgende hytter: Nordfjordhuset, Strindberghuset, Kap Ovibos, Ragnhild-hytten ved Grejsdalen, Varghytten i Blomsterbugten, Bjørnheimen (Nanortalik) og Maria Ø. Vi anløb også Ella Ø på hjemturen, og den velkomst vi fik der først på natten, vil vi aldrig glemme. Et sandt festfyrværkeri startede på land, da Agsut stod Solitærbugten ind. Mandag middag gik det så videre mod Mestersvig. Vi havde planlagt at besøge Bådhytten på Traill Ø på vejen, men måtte opgive pga. is og tåge. (En uheldig kombination!)

Den 16. august kl. 22.00 ankrede vi i Nyhavn, efter en meget vellykket sejltur. Også her fik vi en varm velkomst - med bil på kajen og en forfriskning i Tårnet. De næste par dage gik med at få Agsut på land og gjort vinterklar og kørt til vinterhiet i helikopterhangaren. Endvidere optalte vi Nanok's depot i Nyhavn. Den 19. august gik det atter hjemover med C-130 via Keflavik.

Selvom vi ikke nåede alt, hvad vi gerne ville på Hoelsbu, håber vi, at det der er udført der i år, vil være medvirkende til, at denne prægtige station i mange år fremover, kan danne ramme om mange gode og hyggelige ophold for Sirius-fupper og andet godtfolk, som måtte komme forbi!

Vi siger tak for i år - og mange tak for den store hjælpsomhed og gæstfrihed vi har mødt på Mestersvig og Ella Ø.

Wagn Kromann

Jannik Berntsen

Niels Lindegaard

Nanok hold 3: MYGGBUKTA

Formålet:

Myggbukta (MYG) ble først bygget i 1922 som norsk fangst-, vær- og radiostasjon, som ble endelig nedlagt i 1959. Nye bygninger ble reist i 1930, og det var disse Nanokhold nr. 3 nå skulle restaurere og renovere. MYG var i sin tid den største fangststasjon og bygning på Nordøst-Grønland (NØG), med et hovedhus på ca. 50 kv.m., pluss en 2. etasje på ca. 22 kv.m., samt separate motorhus og lagerskur hver på ca. 25 kv.m.

MYG var frem til 1959 hovedsete og møteplass for all norsk virksomhet på NØG, og spilte en dramatisk hovedrolle under den merkelige norske okkupasjonen i 1931-32.

Hovedhuset var nå i meget dårlig forfatning, og trengte omgående overhaling.

Nanokhold nr.3:

Nanok ønsket at et rent norsk hold påtok seg jobben i MYG, holdets deltakere var:

Ivar Ytreland (73), fangstmann/fisker 1946-51, turist -96, Nanokholdet 1997, Drøbak.

Thor Melhuus (70), profesjonell fotograf og friluftsmann fra Trondheim.

Øystein Killie (63), radiotelegrafist og sjef ved Hopen og Bjørnøya Radio, Slettnes.

Reisen tur og retur:

Vi reiste med ordinære rutefly fra Oslo til Akureiry, hvor vi ankom 21.7. om aftenen. Flugfelag Islands fløy oss til Mestersvig (MVG) 22.7., og tok oss den 23.7. nesten til døren i MYG med sin Twin Otter (TWO). Returen gikk motsatt vei den 17.8., og med en opplevelserik omvei via Daneborg (DNB) og Sandodden var vi trygt tilbake i Oslo 19.8. En effektiv, fantastisk og behagelig reise i strålende vær over praktfulle landskap. Ca. 300

Sådan så Myggbukta ud kort efter ankomsten. Arbejdet er begyndt. Pappen er fjernet fra vindfanget. Den første bane tagpap er sømmet på sydgavlen. Tagvinklen måles op.

m. fra stasjonen i MYG er det en helt naturlig landingsbane for TWO, som i sommer ble ofte brukt av fly og helikopter. En helt ny stor 2-hjuls Nanok trillebåre gjorde all transport fra "flyplassen" til en lek.

Utrustning og forsyninger:

Ved ankomst MVG ble vi møtt av Wagn Kromann, Nanokhold nr. 2, som straks tok oss med til Nanok's depoter i Nyhavn, hvor vi plukket ut proviant og verktøy. Wagn hadde allerede liggende klart et stort volum av materialer og annet utstyr på flyplassen i MVG. P.g.a. at landingsforholdene i MYG var sterkt begrenset kunne ikke TWO-en ta med mere enn 1000 kg. inkl.passasjerene på første tur, og det var usikkert når, og om, det ble flere turer. Men etter kort tid formelig veltet det inn med utstyr og forsyninger, og det vi manglet fant vi på MYG.

Nanok, med god back up av Sirius, sørget godt for oss på alle måter, og et høydepunkt var da 2 Siriusmenn, Poul og Lars, kom med en splitter ny stor komfyr og ovnsrør som de

Her skal råddensskaben fjernes og nye brædder sættes ind.

monterte istedet for den gamle som var et ureparerbart vrak. Vi fikk det vi bad om, hadde det vi trengte, og vi arbeidet som maur, levde som grever på deilig dansk proviant, og spiste som hester. Vår medbrakte satellittlf. fungerte O.K:

Tilstanden i MYG:

Utvendig, sett på litt avstand, så stasjonen ganske bra ut. Innvendig var den en katastrofe av skitt,sot og avflassende malinger som stadig drysset ned. Gulvene i stue og kjøkken ialt ca.22 kv.m. var i meget dårlig forfatning og delvis oppråtnet, og bør snarest utskiftes.

Etterat vi fikk fjernet den resterende del av den utvendige tak- og veggpapp, samt jordvollene, kom elendigheten tilsyne i form av store områder råttent treverk, og løse veggbekledningsbord hvor den opprinnelig, desverre blanke spiker,var

rustet bort. Disse forhold kunne ikke sees innvendig fra da MYG er bygget av 4x4 tommers reisverk med utvendig og innvendig trepanel, og det innvendige trepanelet så bra ut. Stasjonen har ialt 14 vinduer, og 9 dører, hvor de fleste var i dårlig forfatning.

Stasjonen har enkelte vintere vært fylt med sne! Området utenfor stasjonen var preget av store mengder antennewirer og barduner, og mye annet skrot.

Øystein renser kjøkkenloftet for skidt og løs maling.

Færdig med 1. etape. Vi trøder et skridt tilbake for at nyde synet af det nye Myggbukta, som trøder frem.

Thor bygger ny jordvold.

"Jo da, du er landet det helt, rigtige sted!"

Piloten på det besøgende fly er også nordmand og søn af tidligere radiotelegrafist Egil Rogstad, der overvintrede som telegrafist på Myggbukta i 1938-39. Han flankeres af Ivar - med det ny Myggbukta navneskilt - og Thor.

Hva gjorde vi:

Vi fjernet det dårlige og råtne treverket, og erstattet det med godt treverk som vi tok fra skillevegger i motorhus og lagerskur. Stiftet på nytt lag 2,9 mm. underpapp, og sveiste derpå 4,3 mm. overpapp, tilsammen godt over 40 ruller papp. Laget og malte nye utvendige vindskier, listverk, dør- og vindusrammer. Reparerte og forsterket mange vinduer, satte inn et stort antall nye ruter med plexiglass. Monterte og malte nye vinduslemmer, reparerte og forsterket dører. Etablerte nye jordvoller, og fjernet all antenne- og bardunwirer. Sikret motorhus og lagerskur for vinteren. Innvendig skrapet, skuret og vasket vi tak og vegger i stue og kjøkken, og malte taket i stuen med den siste resten av gråmalingen. Ryddet utvnedig og innvendig, og brente all gammel papp, dårlig treverk og annet rask på stranden.

Siriusmændene Poul og Lars kom på besøg og installerede et nyt komfur. Fra venstre: Ivar, Poul, Øystein, Lars og Thor.

Hva bør fortsatt gjøres:

De dårlige gulvene i stue og kjøkken må fjernes, og grunnen dreneres. Nytt gulv av trykkimpregnert materialer legges. Flere av rommene og loftet bør males. Deler av bislagene må få ny papp om 2-3 år. Motorhuset er i god stand, lagerskuret ved sjøen er dårlig, men kan repareres. Vi hadde hverken tid eller materialer til å gjøre noe av dette.

Andre forhold:

Vi hadde meget gode vær- og arbeidsforhold. Bortsett fra 2-3 dager med gråvær og litt regn, og en dag med sne, skinte solen nesten døgnet rundt. Enorme skarer med mygg (Myggbukta) gikk til stormangrep den første tiden. Vi så flere moskusokser, men ingen flokker. Vi så en stor og praktfull hvit polarulv som inispiserte "flyplassen" før den forsvant til fjells. Vi så harer, rev og hermelin, div. sjø- og vadefugler, og store flokker med gjess. Vi så sel, men fanget ingen laks. Hele tiden, og så langt vi kunne se, var sjøen tettpakket med tung polarbaks. Vi hadde ofte besøk av fly og helikoptere med div. passasjerer bl.a. 5 oljegeologer fra Norsk Hydro som finner geologi lik den utenfor Midt-Norge hvor det er olje og gass!

Av hyttebøkene 1980-99 fremgår det at MYG er en populær, og meget brukt stasjon av mange ekspedisjoner, forskere, turister og fangere fra Scoresbysund. Den er vel den mest benyttede stasjon på hele NØG, og den er gratis!

Konklusjon:

MYG er nå i meget god stand og vil kunne overleve nye tiår. Den vil sikkert bli brukt meget, også gratis, i årene som kommer, av ekspedisjoner, forskere og andre. Det er en lett tilgjengelig stasjon året rundt, geografien omkring er enorm, og den har mange og gode fasiliteter, og bra med utstyr. Håper nå at Sirius kan benytte stasjonen oftere, og dermed holde øye med tilstanden og bruken av den.

Myggbukta set fra nordøst den morgen sneen kom. Det er ved at blive efterår.

Nanokhold nr. 3 1999. Fra venstre Thor Melhuus, Ivar Ytreland og Øystein Killie. Myggbukta har nu fået en grundig renovering og restaurering, og stationen vil holde en godt stykke ind i det 2100 århundrede!

Avslutning:

Vi 3 nordmenn i Nanokhold nr.3 hadde en alldeles praktfull tid i MYG og NØG. Vi takker hjerteligst Nanok's styre og ledelse for at vi fikk oppleve dette. Vi kommer gjerne igjen. Vi takker Sirius, og dens leder, for profesjonell back up og assistanse. Vi ønsker Nanok all lykke i sin kulturhistorisk bevaringsinnsats i NØG.

Ivar Ytreland

Thor Melhuus

Øystein Killie

Vi viser i øvrigt også til detaljert Sluttrapport, div. tegninger, beholdningslister, bilder m.m.

NANOK-teamet 1999

Stående (f.v.) Wagn Kromann, Thor Melhuus, Ivar Ytreland, Jannik Berntsen, Øystein Killie og Niels Lindegaard.
Siddende (f.v.): Hasse Nielsen Staunstrup, Claus Birkbøll, Peter Schmidt Mikkelsen og Magnus Elander.

Afslutning:

Nanok kunne ikke have løst alle disse opgaver uden den store hjælp og opmærksomhed, vi har mødt overalt.

Vi vil gerne takke alle vore venner ved Slædepatruljen Sirius, Patruljetjenesten Nord- og Nordøstgrønland, Forsvarets Vagt Mestersvig, Dansk Polarcenters tårnugler i Mestersvig og Royal Arctic Line. Desuden en særlig tak til Hans og Stig for teknisk support.

Vi takker hjerteligst de mange private, samt fonde og legater, som har gjort denne ekspedition mulig.

Liste over nordøstgrønlandske huse renoveret af Nanok 1991 - 1999:

Nr.	Navn	Istandsæt år
438	Zackenberg	1991 - 1992
350	Loch Fyne	1993
425	Sandodden	1994 - 1999
429	Moskusheimen	1994
514	Ny Jonsbu	1995
510	Hochstetter	1996 - 1998
308	Kap Humboldt	1997
218	Kap Peterséns	1998
405	Eskimonæs	1998
335	Myggbukta	1999
356	Hoelsbu	1999
447	Germaniahavn	1999

Kilde: Vedr. stationsnumre og -navne samt historiske oplysninger henvises til:
Peter Schmidt Mikkelsen: *Nordøstgrønland 1908-60, fangstmandsperioden*. Dansk Polarcenter 1994.